ஓம்:

பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்.

முத்திராமலிங்க ஞானதேசிகர் ஆதீநத்தில்

ஸ்தாபிக்கப்பெற்றிருக்கும்

பிரஹ்மவித்தியாப் பிரசாரண சபையின்

தாத்பர்யம்.

மூன்றுமின் ஞான்றே விருமையிற் பூன்ற முதல்வனே யனுபவப் படுவன்
தோன்று சமாதி துயிலுறு மூர்ச்சை தோன்றுறு முன்னமு நிறைவே
மூன்றுறு வேறுங் கிஞ்சிலிற் சுகமின் முகிணிறை வெஃந்தது சுகமாம்
ஈன்றுறு துயர்கூர் நாரதற் கிவண வியம்பினன் சநற்குமா ரனரோ.

வேதமைந் தரிய புராணம தோடு விவிதநூற் றெளிந்துந் தெளியாத்
தீதிறு வதிக வாதைநா ரதனுஞ் செறிந்தனன் வேதமோ திடுமுன்
ஓதுமுத் தாப மாத்திரை யானே யுறுமனுர் பின்னரப் யாசம்
ஓதிய மறந்த விகழ்வொடு கருவ முறுதலான் மிகுதுய ராமே.

அவ்வியா னறிஞ! வலமரு கின்றே னனுர்க்கரை யென்னையிண் டடைவி
செவ்விதி னெனக்கேட் டிடமுநி சுகமே செறியிதன் கரையெனத் தெரித்
கவ்வுவை ஷயிக சுகமிடர் கோடி கலத்தலிற் றுன்பமே யென்று [தான்
இவ்விறை மதித்துக் கிஞ்சிலிற் சுகமின் றென்றுவாய் மலர்ந்தரு ளினனே.

அறிவின்மிக்க அன்டர்காள்!

இச்சம்சார தாபத்தினின் றும் நீங்குவதற்குபாயம் பிரஹ்ம வித்தை யொன்றேயாம். அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களையு முடைய நாரதபகவான் துக்கம் நீங்காதவராய் ஸநத்குமார முநிவரை யடைந்து, பிரஹ்ம வித்தையைச் சிரவணித்துத் துக்கத்தை நீக்கினரெனச் சுருதிகளாற் கேட்டோமாகலின், வித்தைகளவற்றுள்ளும் பிரஹ்ம வித்தையே உத்கிருஷ்டமென நிச்சயமாகின்றது. அங்ஙனமே வேதசாஸ்திர பிரஸ்தானத்திரயாதிகளின் சம்மதமுமாம். இப்பிரஹ்ம வித்தையைக் கலிப்பிரபாவத்